அர்ச்சாவதாரங்களில்

திருமண்காப்பு

(ஸ்ரீ. உ. வே. காஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்)

1. சித்திரைமாதத்தில் வெளிவந்த வேதாந்த தீபிகையில் மேற்குறித்த விஷயமான விசாரம் பத்ராதிபரால் கிளப்பப்பட்டிருந்தது. அதற்கு அந்த சித்திரைமாதத்திலேயே வெளிவந்த வைஜயந்தியில் உத்தரம் விஜ்ஞாபித்திருந்தேன். நிற்க, ஆனிமாதத்தில் வெளிவந்த வேதாந்ததீபிகையில் அதே விஷயமான வியாஸங்கள் மூன்று வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் இரண்டு பெரும்பாலும் மத்யஸ்த புத்தியுடன் எழுதப்பட்டவை என்னலாம். ஒரு வியாஸம் மாத்திரம் அங்ஙனம் நினைக்கக்கூடாத நிலைமையிலுள்ளது. விஷய விசாரத்தை வளர்த்திப் பல ஆஸ்திகர்களின் உள்ளத்தில் ஸந்தேஹத்தை உண்டாக்கியிருப்பது மஹான்களுக்கு உரியதன்று.

2. கங்கா தீர்த்த ஸந்நிதிகளிலுள்ள எம்பெருமான்களுக்கு கங்காதீர்த்தத்தினால் திருமஞ்சனம் ஸமர்ப்பித்து அநாதிஸித்தமான வழக்கம். இதில் யாருக்கும் எவ்விதமான விப்ரதிபத்தியும் தோன்ற இடமில்லை. இப்படியிருந்தும், கங்கைக்கு விஷ்ணுபதீ என்று பெயராதலால் விஷ்ணுபாத தீர்த்தத்தைக் கொண்டு விஷ்ணுவுக்கே அபிஷேகம் செய்வது அபசாரம் என்று ஒரு கிளர்ச்சியைச் சிலர் உண்டாக்கினார்களாம். 'தன் பாததீர்த்தத்தைத் தானே உபயோகங்கொள்வது பிசகு' என்று சிலர் அதை அபிநந்தித்தார்களாம்.

3. ஸ்ரீமாந் என்பது நாராயணனுக்கே உரித்தான விசேஷணமாதலால் அதனை நம்போன்றவர்களுக்கு இடுதல் ஏலாது என்று ஒருவர் பேசப்புகுந்தால் 'ஆமாம்; ஆராய்ச்சியின்றியே இதுவரையில் முன்னோர்களுங்கூட பகவத்வ்யதிரிக்தர்களையும் ஸ்ரீமான்களாக வ்யவஹரித்து வந்துவிட்டார்கள். நிரூபண நிபுணர்கள் இனி அதைத் தவிர்க்க முயல்வதே தகுதி' என்று சொல்லக்கூடிய மேதாவிகளும் பலர் ஏற்படுவார்கள்.

4. அர்ச்சாவதாரத் திருமேனிகளில் திருமண்காப்பு இல்லாமலிருந்தால் கலாவைஷம்யம் குறைவுபடும்' என்று ஒருவர் சொல்லுவதும் அதனை மற்றொருவர் ஆமோதிப்பதும் எங்ஙனே யிரா நின்றதென்றால், நவீன சீர்திருத்தக்காரர்கள், பஞ்சமர்கட்கு ஆலய

ப்ரவேசம் ப ் ணிவைத்துத் தீண்டாமையை அறவேயொழித் தால் ான் நமக்குள் ஒற்று மயேற்படுமென்றும் நமது ம ம் முன் னேற்றமடையுமென்றும் சொல்வதையே ஒத்திரு ் கின்றது.

5. நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான் நான்மு னும் தான் மு மாய்ச் ச ் கரனைத் தான்ப டத்தான்' என்றுற்போன்ற அருளிச்செயல் களை பகவத்ஸந்நிதிகளில் ஸேவிப்பதில் பலர்க்கு உத் வேக மு ் டாகின்றதெ ன்று கண்டு அவற் றத் தவிர் ் வேறு வொன்று சொல்லவும் சிலர் தலைப்படுவார் ள். ஆலயமென் பது அனைவர்க்கும் பொதுவாதலால் ஒருவருடைய மனமும் ன்றுதபடி ட ந்துகொ ள்வது நலமல்லவா?

6. ஆங் ாங்கு ் தலாசார்ய புருஷர்களென்று பலர்க்கு நடந்துவரும் பலவ க மரியா தகளில் பலர் பொறு ை ொ ர்வ தனுல் அவற்றை யெல்லாம் நிறுத்திவிட் டால் அனைவர் ்கும் த்ருப்தி பிற ் கும் என்கிற கிளர்ச்சியும் உண்டாகலாம். எம்பெருமான்க ளு ் குத் திரு ாபரணம் முதலியன சாத்துவதிலும், -த்ஸவங் களை விசித்திரமாக ந த்துவதிலும் பலர்க்கு அருவருப்பு இருப்பதனுல் இ தயெல்லாம் தவிர்க் வேணுமென் ற ளர்ச்சியுமு ் ா லாம். டைசியாகக் கோவில் களைப் பூட்டியே வைப்பது நலம் என்கிற தீர் ாானமும் தோன்றலாம்.

7. யதிராஜஸப்ததியி ் ...... வாதி நாம் ப்ரவாஹ நிஹிதம் ...... ததங்யம, தர்மத ஜ்வலித சேத ாம் வாதிநாம் சிரஸ்ஸு நிஹித ம் ம ா ., மதக்ஷிணம் லக்ஷ்ய, ாம்' என்கிற சுலோக மொன்று மாத் திரம் பலருடைய -ள்ளத் தத் துன்புறுத்துவதனுல் அந் திவ் யக்ரந்தத்திலிருந்து அதனை மாத்திரம் விலக்கிவிடு து நன்று என்று நிரூபிக்கவல்ல நிபுணர்களும் தோன்றுவார்கள்.

8 லைகநன்மைக் ா ச் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படவே ் டு மென்கிற மேலான ோக்கத்தை நாமும் நன்கு ஆமோதிக்கிறோம். சாஸ்த்ரங்களுக்கும் சிஷ்டாசாரங்களுக்கும் இணங்காத விஷயங்க ளிலே அந்த நோக் ம் செல் துதான் அழகு. ஸம்ப்ரதிபந்நங்களான ்தாசார ்களில் நம்மு டய குயுக்திகளால் வபரீத்ய ம் விளைக்க ா ் ணுவதும், இதனுல் சில ன்மை ள் ஏற்படுமென்று எதிர் பார்ப்பதும் வதிகமதாபிமாநிகளுக்கு ற்றதன்று. மனிதராய்ப் பிறந்த யாவர்களுக்கும் திர்ய ் குக்களைப் போலவும் மேல் காட்

டாரைப்போலவும் நவீந நாகரிகர்களைப் போலவும் நெற்றியில் ஒரு வ கயான சின்னமுமின்றி நடையுடை யையும் மாற்றிக்கொண்டு இவர் இன்னவகுப்பைச் சேர்ந்தவர்' என்று கண்டுபிடிக்கவும் முடியாதபடி ர்த்தித்தால் அளவுகடந்த ஐகமத்ய மு ' டாகும் என்று பே வார் ப ரையும் அதனையும் ஆமோதிப்பார் பல ரயும் எங்குங் ாணுகின்றோமு 'கு எதிலும் வியப்பில்லை கிடீர்.

9. இப்போது திருமண்காப்பு விஷயமான கிளர்ச்சிை யக் கிளப்பியுள்ள மஹான் ள் ஆங்காங்கு மூலவிக்ரஹங்களில் தொன்று தொட்டே திருமண் ாப்பு உ ' டென்பதையும் இந்தத்திருமண் ாப்பை அழித்துவிடுவதனால் பொதுவா உலகுக்கு ஒரு நன்மையும் செய் தா மாட்டாது என்பதையும் அறியாதவர்களல்லர். அறிந்திருந்தும் இந்தக்கிளர்ச்சியைக் கிளப்பியிருப்பதன் ட் கருத்து யாெ னில்;- கேண்மின். திருமண்காப்பு ஸந்நிவேசத்தில் இரண்டுவகையான பேதம் ஏற்பட்டது எ 'காலத்தில் என்கிற விசாரம் ஒருபுறமிருக் ட்டும். ஆழ்வார்களினு டய மங்களா சாஸநம் பெற்று திவ்யதேசங்களா வழ 'கப்பட்டுவருகின்ற ஆலயங் ளில் தென்கலைத் திருமண்கா ப்புப் பொருந்திய திவ்யதேச ' ர ாட்டுப்பங்காகவும் வட லைத்திருமண் ாப்புப் பொரு 'திய திவ்யதேசங் ள் ஒரு பங் ாகவும் இருக்கின்றமை அபலபி ' முடியாத விஷயம். "இன்ன வருஷத்தில் திருக்குடந்தை வடகலையாயிற்று; இன்ன வருஷத்தில் திருவயிந்திரபுரம் வடகலையாயிற்று; இன்ன ருஷத்தில் தேரழுந்தூர் வட கலையாயிற்று; இன்ன வருஷத்தில் திருவெவ்வுளூர் வட லையாயிற்று; இ 'ன வருஷத்தில் தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதி வடகலையாயிற்று என்று இ 'ஙனே உபய லை ளிலும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற மிகப்பெரியோர் ளை நாளை ' கும் ஸேவித்துவருகிறோம். இவ்விஷயத்திற்கு ஆ ார ான சாஸ பத்திரங்களும் பல திவ்யதேசங்களில் பெட்டி பெட்டியாக இன்னமும் ாப்பாற்றப்பட்டுவருகின்றன. இன்ன ஸந்நிதி இன்ன ாலத்தில் தென் லையாயிற்று ' என்கிற வாசகத்ை த இது ாறும் இப்புவியில் ஒருவரும் கேட்டதில்லை யென்ப த நாம் விசிஷ்ட. எடுத்துரைக் வேணுமோ ? யதாயத்வாதீ வஹுஜநவஞ்சீ" உண் மயுரைப்போனை உலகம் பகைக்கும்" என்கிறபழமொழி நமது உள்ளத்தில் ' திரமாக ஞாபகமிருப்பதால் இதைப்பற்றி இங்கு நாம் அதிகமாக எழுதவிரும்புகின்றிலோம். திருவெவ்வுளூர் முதலான திவ்யதேசங் ள் அநாதியா வே ' வ கலை க்ஷேத்ரங்கள்

, ர ' என்றே கூறினும் கூறு . பிராமாணி ர் ரின் ளெ்ளம் ண் மையுணரும். அ தப்பற்றி ஈஷத்தும் நாம் ப்ரதிவா ம் ப ' ண ருவோமல்லோம் தென் லை திவ்யதேசங் ளே எட்டுப் ப ' கு உள்ளன ' என்னும் விஷய ' த ஒருவரும் அபலாபம் செய்ய முடியாதென்பது பு ருக்தம்.

10. சோழ ட்டுத் திருப்பதி ள் நாற்பதில் நாலைந்தும் தெ ' ட நாட்டு ' திருப்பதி ' இருபத்திரண்டில் இர ' டொன்று ' நடுநாட்டு ' திருப் தி ளிர ' டில் ஒன்றும் நீ ' லாக உள்ள திவ்யதேச ' ளெல்லாம் தெ ன் லைத்திருமண்காப்பு வாய்ந் யே என்பது ப்ரத்யக்ஷஸித்தம். எம்பெருமான் ளுக்குத் திரும ' ரப்பு அநுசிதந் ரன் " என்று தேறிவிட்டால், சில திவ்ய தே ங்களில் வந்தேறி ான வட லைத்திரும ' ரப்பு அற்றுப்போனாலும் நாற்று ' ணக் ரன திவ்யதேசங் ளில் தென் லை திருமண் ரப்பு அற்றுப்போய்விடுமன்றே. என்றுமெ ர ' டு இந்தக் கிளர்ச்சி ப ' கிளப்பியிரு ' கின்றார் ளென்ப த அறுதியிட நாம் அதி ம் ர ம ப்படவேணுமோ? வஷம்ய ' ஒழி வேணும் என்று சொல்வது வெளியில். கருவில் ஊறிக்கிடப்பதோ அதுவேதான். நீ அவல் கொ ' டுவா நா ' மி கொ ' டுவருகிறேன்; இரண் ட ும் லந்து ஊதிப்பு டத்து இருவருமாய் உ ' போம் என்பது போன்ற வார் ' , ளினால் உலகம் தளராதிருக்க ளும். ஒரு ஸந்நிதி யில் பெருமாளுடைய மூலவிக்ரஹ மொன்றிலுள்ள ஒரு திரும ' ரப்பு தவிர்ந்தாலும் மற்றும் நாற்று ' கணக் ர வு ம் ஆயிரக் ண ' ரகவும் ஒவ்வொருஸந்நிதியிலுமுள்ள திருமண்காப்புகளைத் தவிர்க் என்ன வழி தேடுகிறார் ளோ தெரியவேணும். நிச்சேஷமா த் தவிர்ந்தாலன்றோ [' மையில் இம்மஹான் ள் உலகந ' ம ய நாடுபவர்கள் என்றே கொ ' டாலும் அ ' த] நன்மைஸித்திக்கும்.

இனி பர ர விசார செ ே ர .

11. அர்ச்சாவதார ஊர்த்வபு ' ட்ரவிஷயமா ஸச்சரித்ர ர க்ஷையில் ஸ்ரீமந்நி மாந்தமே சி ன் அருளிச்செய்திருக்கிற திவ்ய ஸூ ' தி லை ஏற்கனமே அடியேன் எடு ' து ' ரட்டியு ' ளேன். அவற் றயே (ஆனிமாதத்து) வே ாந்த தீபிகை யும் மு ' வாக்கிய ' ளோடு ' கூட எடுத்து ' ரட்டி அர் ' த விசாரமும் செய்திரு ' கி ' றது அர்ச்சாவி ' ரஹ ' களுக்கு தீப ர ரமான ஊர்த் பு ' ட் ரமே மே . டய ர ' ' தில் இருந்த வ ' தமெ ன்றும். ஹரிபாதா ரமாய் ரம் தரிப்ப போன்ற பு ' ட்ரம்பிற ாலத்தில்

தான் பகவத் விக்ரஹங்களிலும் வந்துபுகுந்ததென்றும் ஏற்படுவ தாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஸுகே₂நாஸ்தே.

12. ஸந்நிதிகளில் மூலபேரம் உத்ஸவபேரம் என்ற இரண்டு திருக் கோலங்கள் ஆழ்வாராசார்யர்களின் அநுபவத்திற்கு விஷயபூதங்கள். உத்ஸவமூர்த்திகளில் தீபசிகாகாரமான திலகமே எங்கும் அநாதி யாகவுள்ளதென்பது ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்நம். ※ கஸ்தூரீ கலிதோர்த்வபுண்ட்ரதிலகம் ※ என்கிற பட்டர் ஸ்ரீஸூக்திப்படியுள்ள கஸ்தூரித் திருநாமமே தீபசிகாகாரமெனப்படுவதாம். அதனைத் திருவுள்ளம் பற்றியே ஸ்ரீதேசிகன் "தீபஶிகாகாரோர்த்வபுண்ட்ரநாஸ" என்று அருளிச்செய்தார். ஹரிபாதாகாரமான புண்ட்ரத்தை அணிந்துகொள்ளாமல் தீபசிகாகாரமான புண்ட்ரத்தையே அணிந்துகொள்ளும் இதரமதஸ்தர்கள் நாளைக்கும் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களே தேசிகன் காலத்தில் "பஹூநாம் ஸாமீ தத்ஸாமோ ந்யாஸ:" என்கிற நியாயத்தை அவஷ்டம்பமாகக் கொண்டு ஆக்ஷேபம் செய்தவர்கள். அன்னவர்களைக் குறித்தே அங்கு தேசிகன் அழகாக ஸமாதானம் அருளிச் செய்து வருகிறார்.

13. "யோகேமைதமேவம் ஊர்த்வபுண்ட்ர" என்கிற வாக்கியத்திற்குமேல் "நது தீபஶிகாகாரமேவ" என்று தொடங்கியுள்ள ஸ்ரீஸூக்திகள் எதற்காக அவதரித்தன? என்பதை விமர்சிக்க வேணும். மூல விக்ரஹங்களில் தீப சிகாகாரமன்றிக்கே வேறு ஆகாரமான புண்ட்ரம் காண்கின்றமைபற்றியே அந்த ஸ்ரீஸூக்திகள் அருளிச்செய்யலாயின. அந்த புண்ட்ரம் தீபசிகாகாரமுமன்று, ஹரிபாதாகாரமுமன்று. பின்னை என்ன ஆகாரமென்னில். இன்ன ஆகாரமென்று நிர்ணயிக்க நாம் அநதிகாரிகள். ஏதோ அழகிய வடிவமாக எம்பெருமான்களின் திருநெற்றிகளில் காண்கிறது. அந்தத் திருமண்காப்பு அழகுக்காகவே ஏற்பட்டதாகக் கொள்ளத்தக்கது. அதில் எவ்விதமான விரோத சங்கையும் பண்ணத்தகாது என்கிற இவ்வளவு கருத்தை ஸ்வாமி தேசிகன் அங்கு அந்த ஸ்ரீஸூக்திகளில் ஸ்பஷ்டமாக அமைத்தருளியிருக்கின்றார். "கிம் விரோதயதி?" என்று தலைகட்டியிருக்கின்றார். மூலத்திருமேனிகளில் சாத்தியுள்ள திருமண்காப்பு நாம் அணியும் திருமண்காப்புபோலவே யிருப்பதனால் அது எங்ஙனே கூடும்? என்று விரோத சங்கை பண்ணினவர்க

ளுக்கு இந்த ஸ்ரீஸூக்தி உத்தரமுரைக்கின்றது. இப்படியன்றி வேறுவகையான அர்த்தம் இங்குத்தோன்ற இடமிருப்பதாக ஸம்ஸ்க்ருதபாஷை பயின்றவர்கள் நினைக்க முடியாது. எல்லா அர்ச்சாமூர்த்திகளிலும் தீபசிகாகாரமான புண்ட்ரமேயிருந்து வேறுவகையான புண்ட்ரம் இல்லாதிருக்குமாகில் (நஅ) என்று தொடங்கியுள்ள தேசிக ஸ்ரீஸூக்திகள் அப்ரஸக்தங்களாகவும் பொருளற்றனவாகவுமன்றோ பாவிக்க நேரும்.

14. திருப்புளிங்குடியெம்பெருமான் விஷயத்தை முன்னமே நாம் நிரூபித்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட திருக்கோலங்கள் இன்னமும் பல இருக்கலாம். அது ஒன்றே என்றே வைத்துக்கொள்வோம். அந்த மூலமூர்த்தியில் காணப்படும் திருமண்காப்பு ஸந்நிவேசம் பிற்காலத்தில்வந்து புகுந்ததென்று ஒருவரும் சொல்ல இயலாது. அந்த திவ்யதேசமே மிக நவீநம் என்று ஒருகால் வாதிக்கப்புகுந்தால் புகலாம். அங்ஙனம் வாதிக்கப்புகுமவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்ப்ரதாயத்திற்கு எவ்வளவு தூரத்தில் நிற்க வேணுமென்பதை நாம் சொல்லவேணுமா?

15. கூரத்தாழ்வானுடைய வரதராஜஸ்தவே [illegible] ஊர்த்வ புண்ட்ர திலகம் பஹுமாநாத் கிம் பிபர்ஷி வரத ஸ்வலலாடே?" என்பது ஒரு ஸ்ரீஸூக்தி. பக்தர்களான எங்களுக்குத் தான் ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரணம் சாஸ்த்ரவிஹிதமாய்க் கிடக்கிறது; நித்யநைமித்திகாதி கருமங்களுக்கு அங்கமாக ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரண விதியும் அதாரணே ப்ரத்யவாயச்ருதியும் உள்ளனவாதலால் நாங்கள் அதனை அணிந்துகொள்ளுவது அவசியமாகும்; தேவரீர் அதனை எதற்காக அணிந்துகொள்ளுகிறது? என்கிற கேள்வியும் அதற்கு ஸமாதானமும் [illegible]ரே [illegible]ரக்தியாகத் தாமே அருளிச்செய்கிறார். பஹுமாநாத் என்கிற சொல்லே ஸமாதானம். எங்ஙனேயென்னில்; அடியவர்கள் உகந்து அணிந்துகொள்ளும் திருமண்காப்பை நாமும் உகந்து அணிந்துகொள்ளவேணும் என்கிற திருவுள்ளமோ தேவரீருக்கு? என்பது சப்தார்த்தம்.

16. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் உத்தரசதகத்தில் '[illegible]

ஊரூசெ ஜமனஷி ஊாதாஂ நிஜயிய வெஷவஹொம ஙியாவா
வடதளமதிசய்யாங் தாமங்......வைஷ்ணவபோக்யலிப்ஸயாவா'
என்றுள்ள ச்லோகத்தையும் இங்கு எடுத்துக்கொள்வோம்.
'பேதை குழவி பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும் பாத மலர்''
என்னுமாபோலே ✻ பாலனுயேழுலகுண்டுபெரிவின்றி ஆலிலையன்ன
சஞ்செய்யும் அண்ணலும் தன்பாதத்தைச் வைத்துண்பது கவுள்
ளது. இது எதனாலே? என்று பட்டர் விமர்சிக்கிறார். வைஷ்ண
வபோக்யலிப்ஸய என்று ஸஹ்ருதயமநோஹாரியான ஒரு ஸமாதா
நத்தைத் தோற்றுவிக்கிறார். 'நம்முடைய பாதாரவிந்தத்தை ஸ்ரீ
வைஷ்ணவர்கள் ✻விஷ்ணோ: பதே பரமே மத்வ உத்ஸ:✻ என்றே திப்
பரமபோக்யமாகக் கொள்ளுகையாலே, அவர்களுக்கு போக்கியமா
னது நமக்கும் போக்யமாக இருக்க வேண்டுகையாலே, அந்த பாதாப்
ஜத்தை நாமும் போக்யமாகக் கொள்வோம் என்று திருவுள்ளம் பற்
றியே வடதளசாயியான தன்னுடைய பாதாரவிந்தத்தைத்
தானே தனது திருப்பவளத்தில் இட்டு ருசி பார்க்கின்றான் போலும்
என்று இங்கு ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

17. தம்முடைய திருத்தகப்பனாரான கூரத்தாழ்வான் ✻ பஹுமா
நத்கிம பிபர்ஷி வதத ... வலலாடே? என்றருளிச்செய்திருக்கும்
திவ்ய ஸூக்தியிலிருந்தே பட்டருக்கு இவ்வகையான ரஸமயமான
...லே ...புரித்தது என்றும் பெரியோர் பகர்வதுண்டு. ஆழ்
வான் பஹுமநாத்கிம? என்றாரேயல்லது பஹுமாநத்வம்''
என்றருளிச்செய்யவில்லையே. என்று சேஷபிக்கின்றது விரஸம்.

18 இங்கே திலகசப்தார்த்தத்தைப்பற்றியும் சிறிது விமர்
சிப்போம். திலத்தின் ஆகாரமாக இருப்பது திலகம் அதாவது,
எள்ளுப்போல இருப்பது என்று எண்ணக்கூடும். இப்படியாகில்
ஊர்த்வபுண்ட்ரதிலகமென்ற சொல் உத்ஸவமூர்த்திகளில் காண
கின்ற ரீதியைச் சொல்லுவதேயன்றி மூலமூர்த்திகளில் நமக்குட்
போலக் காண்கின்ற திருமண்காப்பைச் சொல்லகில்லாது என்று
பிறர் நினைக்கக்கூடும். இங்கு உண்மையையுணர்த்துவோம்; தை
லம் என்கிற சொல் திலம் என்கிற சொல்லிலிருந்து தத்திதா
ந்தமாகத் தோன்றினது; எள்ளிலிருந்து உண்டானது என்று பொருள்
படும். ஆனால் ஸர்ஷபதைலம் நாரிகேளதைலம இத்யாதிகளான

வ்யவஹாரங்கள் எங்ஙனே பொருந்தும் என்கிற சங்கை அனைவர்க்கும் உண்டாகக்கூடியதே. இதற்குப் பரிஹாரம் எங்ஙனேயென்னில்; * [illegible] * என்கிற வார்த்திகம் பாணினீயத்தினுள்ளது. திலதைலம், ஸார்ஷபதைலம் என்று உதாஹரணமுங் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனால், தைலமென்பது ஸ்நேஹஸாமாந்யத்தைச் சொல்லக்கடவதாக ஏற்படுகின்றது. ஆகவே 'ஏரண்டதைலம்' இத்யாதி வ்யவஹாரங்கள் நன்கு பொருந்திப்போகின்றன. திலகம் என்கிற சொல்லும் திலசப்தஸம்பந்தமின்றியே 'நெற்றியலங்காரம்' என்றே பொருள்தரும். கோசகாரர்கள் இப்படித்தான் நிர்வஹிக்கிறார்கள். ஆகவே, ஊர்த்வபுண்ட்ரதிலகம் என்பதில் 'திலத்தின் ஆகாரமானது' என்னும் பொருள் தோன்றச் சிறிதும் இடம் கிடையாது. ஆழ்வான் * பஹுமாநாத் கிம் பிபர்ஷி' என்கிறாரே; எவ்வடிவமானதை அணிந்துகொள்வதில் பஹுமாந நோக்கம் பண்ண ப்ரஸக்தியில்லையன்றோ. ச்வேதம்ருத்திகையினால் சாத்தப்படுகிற திருமண்காப்பைப்பற்றியே ஆழ்வான் அருளிச்செய்தாரென்பது திண்ணம்.

19. குருவாயூர்ப் பெருமாள் விஷயமான நாராயணீய ஸ்தோத்ரத்தில் * [illegible] * என்றுளது. இங்ஙனே பலவுள்ளன. விரிப்பிற்பெருகும். மேலே காட்டிய ஆழ்வான் ஸ்ரீஸூக்தியொன்றேபோதும்.

20. "சிரகாலத்து ஆசாரமயிருந்தாலும் சாஸ்த்ரயுக்திகளுக்குவிரோதம் ஏற்பட்டால் அது தெரியவந்ததும் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டியதே" என்று (ஆனிமீ தீபிகையின் முதல் பக்கத்தில்) எழுதியிருப்பது மிகவும் அழகு. அவிகீத சிஷ்டாசாரத்தின் முன்னிலையில் சாஸ்த்ரம் பகல்விளக்கும் மின்மினியுமாகும். * [illegible] * இத்யாதி. * உலகுக்கோர் முந்தைத்தாய் தந்தையான பகவானுக்கு உலகிலுள்ள நாமெல்லாரும் மக்கள், ஸகலஸ்த்ரீகளும் நமக்கு ஸஹோதரிகள். ஆகவே எந்த ஸ்த்ரீயை நாம் மணம் புணர்ந்தாலும் ஸஹோதரியை மணம் புணர்ந்த பாதகமேயாகும். நெடுநாளாக ஆசாரம் வந்திருந்தாலும் ஸை சாஸ்த்ரயுக்திகளை கவனித்தவுடனே யதிகளாய்விடவேண்டும் இனியுள்ள பிரமசாரிகள் க்ருஹஸ்தர்களாக ஒருநாளும் ஆகக்கூடாது என்றிப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளும் பலபல அவதரிக்கும்போலும்.

21 ஸ்வாமி தேசிகன் பரிஷ்கரித்தருளின பகவத்ராமாநுஜ ஸித்தாந்தம் மிக மேன்மைபெற்று விளங்குவதை ஸஹியாத கலிபுருஷன் ஸ்ரீவைஷ்ணவ வுலகில் உட்புகுந்து கெடுதல்களை விளைக்கின்றான்போலும்— என்று தீபிகை வெளியிடுவது ஸத்யம் ஸத்யம். இப்படித்தான் என்று நன்கு நிச்சயிக்கலாம். ஸ்ரீதேசிகன் அருமருந்தாக அருளிச்செய்துவைத்த சீரிய அர்த்தங்களை யெல்லாம் மாறுபடுத்தி விபரீதார்த்தங்களை ப்ரவசநம் செய்துகொண்டு தத்பக்தர்களென்று சொல்லிப்போருவது விகோலாஹலமல்லவோ! பரமபாவனங்களான அவருடைய ரஹஸ்யக்ரந்தங்களிலே பலபல ஸதாசார்ய நிந்தைகளைப் புகுத்திச்சீர்கெடுத்து வருவதும் கலிஸாம்ராஜ்யமல்லவோ? இத்தகைய பலபலக்ஷோபங்களெல்லாம் தணியும்காலமும் உண்டாகுமோ?

22, ஸ்ரீதேசிகனுடைய காலத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்குள் திருமண்காப்பின் ஆகாரத்தில் வேறுபாடு இல்லை என்பதையும்; தேசிகன் தாம் அணிந்துகொண்டிருந்த திருமண்காப்பு எது? என்பதையும்பற்றி, சென்ற புரட்டாசி வைஜயந்தியில் ஸ்ரீதேசிக குணானுபவ வியாஸத்தில் பரக்க நிரூபித்துள்ளோம்.

23. ப்ரஸங்காத் வேதாந்த தீபிகையைப்பற்றி ஸஹ்ருதயமாக ஒரு உத்போதநம் பண்ண விரும்புகிறோம். அதில் சொற்பிழைகள் அபாரமாகக் காணப்படுகின்றன. அது படிப்பவர்களுக்கு மிகவும் க்லேசம் தரக்கூடியது. பத்திராதிபர்களும் உபபத்ராதிபர்களுமாய் நான்கு ஸ்வாமிகள் மிகவும் கவனித்து நடத்தி வரும் இப்பத்திரிகையில் இந்தப் பெருங்குறைக்கு இடம் நேரிடலாகாது. வியாஸங்கள் எழுதியனுப்புகிறவர்களும் பல பிழைகளோடு அனுப்புவதாகவும் அதற்குமேல் அச்சுப்பிழைகளும் ஏற்படுவதாகவும் தெரிகின்றது. வை ஆனிமீ தீபிகையில் (பக்கம் 128-ல்) “வசனம் காணப்பட்டாலும்” என்றிருக்க வேண்டுமிடத்தில் “வசனம் காணப்படாமலும்” என்றும் ‘அர்ச்சாவிக்ரஹங்களுக்கு’ என்றிருக்கவேண்டுமிடத்தில் “ஆசார்ய விக்ரஹங்களுக்கு’ என்றும் காண்கிறது. விவக்ஷைக்கு மிகவும் விபரீதமான பொருளைத் தெரிவிக்கவல்ல இவ்வகைப் பிழைகள் ஓராயெண ஏடுதோறும் காண்கின்றன. ‘கருத்து’ என்பதை கறுத்து’ (பக்கம் 135) என்பது இப்படிப்பட்ட பிழைகள் எண்ணுக்கு அடங்காதவை.

24. அவரவர்களின் ஸொந்த வாக்யங்களில் எந்த வகையான பிழை புகுந்தாலும் கேள்வியில்லையென்றே வைத்துக்கொள்வோம். ஸம்வாதமாக உதாஹரிக்கப்படுகிற ப்ரமாண வசனங்களிலும் தவறுகள் புகப் பார்த்திருப்பது தகுதியேயன்று. தீபிகையில் தேசிகனுடைய ஸச்சரித்ராக்ஷா ஸ்ரீஸூக்திகளை உதாஹரிக்குமிடத்தில் *யேந ஸம்ஹ்ருதா நாகராணி ஹரித்யஜோரா* என்றுள்ளது. பரித்யஜோரங் என்கிற சொல்வடிவம் ஸம்ஸ்க்ருத சாஸ்த்ரத்திலேயே கிடையாது. ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரான ஸ்ரீதேசிகன் இப்படி ஒருகாலும் ப்ரயோகித்திருக்கமாட்டார். பரித்யஜ்யோரங் என்றேயிருந்ததைத் தவறாகவே முன்னோர்கள் அச்சிட்டுவிட்டார்கள். மஹாமஹோபாத்யாயர்களும் அப்பிழையையே பின்பற்றினார்கள். அந்தத்தவறுதலைப் பின்புள்ளாரும் பாங்காக ஸம்ரக்ஷித்துவரப்பார்க்கிறார்கள். ப்ரக்ருத தீபிகா ஸஞ்சிகையில் இரண்டு இடத்தில் இரண்டு பண்டிதர்கள் டீ ஸ்ரீஸூக்தியை அநுவதிக்கிறார்கள். (பக்கம் 128ல்) க்ரந்தலிபியிலும் பரித்யஜோரங் என்றுள்ளது. (பக்கம் 135ல்) தேவநாகரிலிபியிலும் அப்படியேதானுள்ளது. ஆகையால் அச்சுப்பிழையல்ல; எழுதின பண்டிதர்களே இதனை சுத்தரூபமாகவே கருதியுள்ளார்களேயன்றி, கர்மணிரூபமாக ஒருவரும் கருதவில்லையென்று புலனாகின்றது. இப்படிப்பட்ட தவறுகளுக்கு ஈடுக்கும் இடம் ஏற்படாதபடி நல்ல நிரூபகர்களான நிபுண வித்வான்களைக்கொண்டு சோதனம் நடப்பித்தல் நன்று என்பதை ஸவிநயம் ஸப்ரணாமம் விஜ்ஞாபித்துக்கொள்ளுகிறேன். வ்யாமோஹமயமான முறையில் இதை விண்ணப்பம் செய்ததாக ஒருவரும் கருதலாகாது.

பத்ராதிபரின் குறிப்பு.

"பக்தர்கள் எவ்வகையான புண்ட்ரத்தை அணிகின்றார்களோ அவ்வகையான புண்ட்ரத்தையேபகவானும் அணிந்திருக்கக் கண்டதனால் தான் ஆழ்வான் * பஹுமாநாத் கிம் பிபர்ஷி வரத! * என்று அருளிச் செய்யலாயிற்று." என்று மேலே நிரூபித்திருப்பது மிகவும் ஸாரமானது. அந்த ஸ்ரீஸூக்திக்கு வேறுவிதமாகப் பொருள் பொருந்தவேமாட்டாதென்பதை ரஸிகர்கள் குறிக்கொள்ள வேணும். எம்பெருமான் ஆசைப்பட்டு அணிந்திருக்குமதனை அழிக்கப்பார்ப்பது என்னோ?

காமகோடி பிரஸ், காஞ்சிபுரம். (பேஜ் 181 190)